

træde, vil der blive raadet Bod herpaa ved den Foranstaltning, som nedenfor vil blive omhandlet, i hvis Følge Hændommelse herefter ikke skal finde Sted til noget vist Tugt- eller Forbedringshuus, men Vedkommende kun dømmes til saadant Strafarbejde i Almindelighed.

Der er dernæst funden Anledning til at bevirke en Lovbestemmelse for, at overalt, hvor der i Lovgivningen ere bestemte Arbejdsstraffe af 5 Aar eller derunder, blive disse at udsone med Forbedringshuusstraf, saa at den i Forordningen af 11te April 1840 § 82 i saa Henseende opstillede Regel bliver almindeligt gjældende.

Ved denne Anordning er det nemlig bestemt, at, hvor Strafarbejde i Overensstemmelse med samme bliver at tilstude Nogen paa 5 Aar eller kortere Tid, bliver denne at dømmes til Forbedringshuusarbejde, eller i de Provindser, hvor særskilt Forbedringshuus endnu ei findes, at behandle efter Placat af 5te Juni 1822, med mindre den Skyldige enten har mistet sin Ære eller forhen har været indsat til Raskhuus-, Tugthuus- eller Fæstningsarbejde. Da den nævnte Forordning, der fastsætter Straf for Tyveri, Bedrageri, Fallt og andre dermed beslagtede Forbrydelser, er meget omfattende, og en lignende Bestemmelse er optagen i Forordningen af 15de April 1840 angaaende Straffen for fallt Vidnesbyrd og anden Meened, og i Forordningen af 26de Martis 1841 angaaende Straffen for Brandstiftelse, ville der ikke være mange flere Tilfælde i Lovgivningen, paa hvilke den nysnævnte Regel vil komme til Anvendelse. Forsaavidt navnlig Tugthuusstraf skulde være bestemt paa 5 Aar eller kortere Tid, da maa, ifølge Placat af 15de Januar 1790 og 5te Juni 1822, Forbedringshuusarbejde træde istedetfor samme, naar den Skyldige ikke har mistet Æren. Hvor Raskhuus- eller Fæstningsarbejde i nogen ældre Anordning er foreskrevet paa 5 Aar eller derunder, vil der i Almindelighed ved Siden deraf, som alternativ Straf, være nævnt Tugthuusarbejde, og Domstolene derved være satte istand til at følge Analogien af Forordningen af 11te April 1840 § 82. Ligesom der imidlertid dog gives enkelte Lovbestemmelser, som, uden at hjemle et saadant Alternativ, kunde

føre til Raskhuusarbejde eller Fæstningsarbejde i kortere Tid, end den i den sidstnævnte Forordning bestemte (f. Ex. Forordningen af 15de December 1820 § 7), saaledes kunde ogsaa en Anomali i modsat Retning opstaae derved, at Regelen i Forordningen af 11te April 1840 § 82 ikke er ganske almindelig, den nemlig, at en Person ifølge Placat af 15de Januar 1790 og 5te Juni 1822 kunde blive indsat i Forbedringshuuset paa længere Tid end 5 Aar, hvilket kunde indtræde med Hensyn til de Forbrydelser, hvorfor Straffen i Gjentagelsestilfælde stedse fordobles, saasom Løsgangeri, Betaleri, Dyksalveri, da det her er muligt, at Fordoblingen omstøder vil give et større Aaremaal end 5 Aar, og de forømmelste Placater ikke i saa Henseende ere forandrede ved Forordningen af 11te April 1840. Det er derfor anseet tilraadeligt som almindelig Regel at foreskrive, at, naar Nogen skal idømmes Strafarbejde paa 5 Aar eller paa kortere Tid, bliver der altid at vælge Forbedringshuusarbejde, med mindre den Paagældende enten har mistet sin Ære, eller tidligere har været indsat til Tugthuus-, Raskhuus- eller Fæstningsarbejde. De sidstnævnte Personer blive nemlig, da Forbedringshusenes Bestemmelse kun er at modtage de mindre grove Forbrydere, der ikke bør sammenblandes med de grovere, altid, hvad Straffestedet angaaer, at behandle som de, der have forskyldt Strafarbejde i længere Tid end 5 Aar, saaledes som er bestemt i Forordningen af 11te April 1840 § 82 og de øvrige ovenfor citerede Anordninger.

I det Budget, der for Justitsministeriets Vedkommende for Finantsaaret 1850—51 er forelagt Rigsdagen, er det foreslaaet, at de forskellige civile Straffeanstalter, der fortiden i det Væsentlige ere provindstillede, saaledes at Forbrydere fra visse Provindser inddømmes i en bestemt Straffeanstalt, og at de til deres Vedligeholdelse m. v. medgaaende Summer for Storstedelen specielt paalignes de enkelte Provindser, efter som hver enkelt Straffeanstalts Behov udkræver det, for Fremtiden skulle gaae over til at være fælles Institutioner for hele Riget. Ligesom en saadan Forandring allerede anbefaler sig fra et almindeligt Standpunkt betraget, og man ogsaa har havt et